

Les opcions de Rajoy

ANTONIO PAPELL, periodista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.10.09

Al publicar-se una part significativa dels 17.000 folis del sumari del *cas Gürtel* que instrueix el Tribunal Superior de Madrid, **Rajoy**, probablement aclaparat per l'envergadura de tot el que s'ha descobert, va optar inicialment per la indiferència, amb la pretensió que els fets s'oblidessin aviat, arrossegats per la tamborinada de la crisi. Però ahir, davant l'estrepitosa reacció dels mitjans, el seu ànim havia canviat: en una declaració pública assegurava que «el PP no mira cap a una altra banda i exigirà responsabilitats», mentre **Cospedal** reconeixia que al seu partit no li sembla «oportú ni exemplar que es rebin cert tipus de regals». De qualsevol manera, **Rajoy** seguia negant finançament irregular –malgrat les evidències– i limitava la seva reacció a aquestes declaracions, mentre que la secretària general del PP afegia que «el PP ja ha actuat» i aclaria que no es prendran mesures immediates.

Sembla, en fi, que el líder del PP s'ha adonat de la gravetat del tumor que afecta el seu partit, que afecta la majoria de les comunitats en què governa –almenys València, Madrid, Galícia i Castella-Lleó–, que afecta moltes persones seduïdes per les temptacions de **Correa** i que sense cap mena de dubte ha inclòs episodis de finançament irregular. Però, de moment, la reacció no ha passat de la perplexitat, que també és una forma d'inacció. I això malgrat que **Esperanza Aguirre** sí que ha recorregut amb puntualitat a la cirurgia.

Les opcions són clares: o **Rajoy**, lliure de tota sospita, ataca amb decisió

els focus infectats i es desempallega dels mel·liflus companys de Vito **Correa**, el Corleone del PP, o s'embarcarà en un decadent procés de pèrdua d'autoritat moral i en una sagnia de sobresalts que sens dubte s'aniran succeint a mesura que els jutges, al seu ritme feixuc, vagin desenredant la troca.

Aquest últim camí no només impedirà al PP exercir justament la tasca d'oposició, sinó que minarà la credibilitat del partit fins a anar-lo deixant exhaust i sense forces per competir quan arribi l'hora de dirimir l'alternança. L'altra opció, que equival a una refundació del partit, serà molt dolorosa, però podria assentar definitivament el lideratge de **Rajoy**, que mai ha deixat d'exhibir una figura massa feble per aspirar al que aspira.